

- לפנות ערב ישבתי עם קבוצת חלמיזים מקנדה. שוחחנו שעהים על ההיסטוריה היהודית

על עם סגולה, איך עמד ואיך נעמד, על צורך בעליה ועוד.

14.7.68, יום א'

עד לפנות ערב הייתי חפשי, כשעה לפני המצעד הגיעה למרשה חבורה אמריקנית (ידידי

ישראל) להיפגש איתי. סיפרתי להם תחילה על הנגב וסיכווי ואחר כך שאלות. נשאלתי על העתיד.

אמרתי כי בזרם השנויים המתחוללים בעולם - מדיניים ומרעיים - לא יעז שום איש להתנבא.

אבל כיהודי אני אופטימי, ואם כי אני רואה כל רצון מצד שליטי ערב (כי דעת העם הערבי

איש אינו יודע) יש תקווה לשלום - אם היחסים בין אמריקה ורוסיה שופרו, וזה עלול לבוא

ע"י איחוד אירופה.

האורחים נפרדו ממני בחמימות והאורחות - בנשיקות. צלמו אותי וקבר פולה (נחכנסנו

בספריה).

לאחר המצעד נפגשתי עם חבורת נוער מרחובות שבאה הנה לעבוד פה שבועים. גם אחם

דיברתי על הנגב, הזיקה לחלוציות ולמדע ועל יתרונות הנגב - קירבה לאסיה ולאפריקה.

נשאלתי אם אני בעד תעלת מים סוף לים התיכון. לדעתי זה לא נחוץ. נוער זה חוזר סחר לרחובות.

15.7.68, יום ב'

פגישת עם נוער אמריקני לפני הצעדה. ישהו פה עוד כשבועיים. סיפרתי להם על הנגב -

אפשרויותיו, המעט שכבר נעשה, והרב שיש לעשות ועל ההרצאות על יהודי אמריקה.

16.7.68, יום ג'

בא אצלי קמלן ואשתו מבנקובר. יש שם 10.000 יהודים. שוחחנו על עליה. אחד מבניהם

יחישב פה.

בא חיים. לא הביא מכתבי להזז - כי לא נשאר אצלו. הביא לי מכתב מעמנואל לעז"ר כרת

שבו הוא מודיע בשם באולה שהיא רוצה חלוקה שווה של ירושת פוליה.

אחר כך בא וינס מחיטה, הוא יושב בארץ 17 שנה, הוא מהכת של "עדי יהיה". ההבדל

ביניהם ובין שאר הנוצרים שאינם מאמינים בשלוש, - אלא בעד אחת, אבל הם מקבלים את

הברית החדשה. הוא רצה להיות רשום כ"תושב" - אולם משרד הפנים של שמירא מסרב. יעצחי לו

א) לפנות לא. שמירא, שר המטפטים, ב) לפנות לבית משפט יהודי, כי אין חוק שמונע מלא

יהודי הזכות להיות תושב. לפי דבריו יש בארץ כמה עשרות עדי ה', הוא נציג ד"ר שויצר,

ד"ר פוגל, טבעוני - הוא נחן לי ספרות של עדי ה' וטפר של ד"ר פוגל. הוא מדבר עברית.

- מצאתי היום ב- *Economist* מכתב של סייג (ערב בבירות העוסק במחקר

תושבי א"י, סילוף המספרים של תושבי ירושלים. הוא מצטט המספרים של מחוז ירושלים, שבהם

אין רוב יהודי, ומטחיר לגמרי תושבי ירושלים של שנת 1922, 1931, 1944 - שבהם יש רוב

יהודי: בשנת 1922 - כל התושבים של ירושלים 62.578 מהם יהודים 33971, בשנת 1931:

תושבי ירושלים 90.503 מהם יהודים 51.222, בשנת 1944 - 157.080, מהם יהודים 97.000.

17.7.68, יום ד'

בא אצלי כבוקר מאיר שאל, יליד כלכוחה (לא דומה כלל ליהודי, אלא אירופאי), בארץ

משנת 1950, גר בירושלים (סימון בוליבר 8/ב', קריה יובל, טל. 68613 - בבית בטעות ערב)

מורה, מומחה לקוי חיד שעל מיהם מתנבא על האופי. משח ידי בצבע שחור, והטביע על פיסת

נייר ובדק הגיר. לדבריו - אפוי, לדבריו, מעשיות מודגשת לדברים, גם רוחניים, בסחון

עצמי אינו עומד ביחס ישר לכומר ולמענה שעטיו. הבטחון הוא פחות, אבל אינו יכול להיות

מערער ע"י לבטים רבים. XX הרוחניות והמעשיות שלי ממוזגות - אחת בחוף השניה. יש

אצלי חיים כפולים: העולם הפנימי והעולם החיצוני נפרדים אצלי, הרגשות באים לידי

ביטוי רק בפנים, ולא בעולם החיצוני. אני סגור. מדכא הרגשות שלי את הם נגד המעשיות